

РЕШЕНИЕ

№ 35543

гр. София, 29.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5741** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 128а и чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по искова молба /наименувана „жалба“, уточнена с молби-конкретизации от 16.06.2025г и от 20.06.2025г от А. М. А. против ДНСК с която е предявен иск с правно основание чл. 128а АПК вр чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на Определение № 15117/4.05.2025 г., по адм.дело № 6789 /2024 г. по описа на АССГ, 25 състав.

Излага доводи, че претендираната нищожност на определението е обусловена от това, че бил жалбоподател по адм д 10882/ 2021г на ВАС и при отричане върховенството на чл. 22.1.5 ГПК по делото били назначени съдии, без адм. акт приложен по делото.

Ответникът ДНСК в писмен отговор излага доводи за неоснователност на претенцията. Твърди, че не са ИАА и не подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК действията на адм ръководител на съда по общо организационно и административно ръководство, вкл. и тези свързани с реда и начина на разпределение на делата.

СГП не взема становище по исковата претенция.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С процесното Определение № 15117/4.05.2025 г., по адм.дело № 6789 /2024 г. по описа на АССГ, 25 състав чиято нищожност се иска да се обяви в настоящото производство, е оставена без разглеждане жалба с вх. №22273/10.07.2024г. (именувана Искова молба), подадена от А. М. А. от [населено място] срещу Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК) с искане да

постанови „нищожността на актовете с които зам. предс. ВАС, Г.К. определя съдиите по №10882/21 г.“ „За да постанови определението съдът е приел, че не са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21 АПК и съответно не подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК действията на административния ръководител на съда по общо организационно и административно ръководство, включително и тези свързани с реда и начина на разпределение на делата като в случая заявеният от жалбоподателя А. предмет на оспорване – „актовете с които зам. предс. ВАС, Г.К. определя съдиите по №10882/21 г.“, не попада в подведомствеността на административния съд, поради което и на основание чл.159, т.1 АПК жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено.

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно определение е изрично предвиден в чл.128а от АПК и е допустим. Предявен е от страна по делото, по което е постановеното съдебното определение, прогласяването на чиято нищожност се иска. Ответникът е пасивно легитимиран да отговаря по иска. Съгласно трайно установената съдебна практика искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт е установителен по своя характер и е средство за преодоляване на правен спор между страните, участвали в делото, по което е постановен този акт. Правният спор по настоящето дело е относно валидността на съдебно определение, поради това той трябва да бъде разрешен със сила на пресъдено нещо между страните по адм. дело № 6789/24г на АССГ, а ответник по иска следва да е ответника по адм д.№ 6789/24г на АССГ, а именно ДНСК.

Преди всичко, следва да се отбележи, че не се съдържа легална дефиниция за нищожността на съдебен акт, но трайната съдебна практика приема, че нищожността на един съдебен акт може да се обоснове от най-тежки пороци във връзка с формиране волята на съдебния орган, който го е постановил. Следва да е налице порок във функционирането на съда или в надлежното сформирание на състава му, да бъде засегнато изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове или формата на съдебното решение/определение/ или да е налице абсолютна невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В този смисъл, нищожно съдебно решение /определение/ ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, или лице, което не е било избрано за съдебен заседател, устното и неподписано решение/определение/. За да бъде обявено едно решение /определение/ за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в съдебния акт воля или много тежък порок във формата на решението /определението/.

В случая определението, чиято нищожност се иска да се прогласи е постановено от надлежен съдебен орган, в пределите на неговата компетентност, в писмена форма, с безспорно авторство и подпис на съдията на 25 състав от АССГ, който го е постановил. Определението, чиято нищожност се претендира от ищеца, е постановено в състав от един съдия в закрито заседание, съгласно чл. 164 от АПК вр с чл. 160 АПК. Определението е изготвено и в изискващата се от закона писмена форма, подписано е от съдията-докладчик, включва всички изискуеми реквизити и е мотивирано. Съдържанието му е точно и ясно. При постановяването му АССГ не е излязъл извън правораздавателната си власт.

В определението чиято нищожност се иска да се обяви съдът ясно е изразил волята си, че не са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21 АПК и съответно не подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК действията на административния ръководител на съда по общо организационно и административно ръководство, включително и тези свързани с реда и начина на разпределение на делата.

Следва да се отбележи, че проверка правилността на съдебния акт се осъществява по реда на инстанционния контрол /чл. 229- чл. 236 АПК/, а не в производство по чл. 128а от АПК. В настоящото производство съдът не е компетентен да разгледа и разреши въпроси свързани с правилността на определението. В никакъв случай обаче, не води до неяснота относно формираната воля на съда. Не е налице неразбираемост волята на съда, която да не може да бъде възприета от страните. Доводите на ищеца сочат, че не е съгласен с преценката на съда и намира за неправилно процесното определение, поставило край на спора. Тези доводи обаче, са ирелевантни при преценката относно валидността на определението, предмет на настоящия спор. Посочените съображения по същество се свеждат до оплаквания за неправилност, които не следва да се обсъждат, тъй като на основание чл.229 и сл АПК процесното определение подлежи на обжалване с частна жалба. Именно в производството по чл. 229 и сл АПК би могла да бъде преценена правилността му. Изложените към последното мотиви изцяло съответстват на постановения диспозитив и не обективират порок, обосноваващ неговата нищожност. Несъгласието на страната в производството със становището на съда и изхода на делото не са обстоятелства, представляващи основание постановеното определение да бъде преценено като нищожно.

В настоящото производство по чл.128а от АПК е недопустимо преразглеждане на въпроса, предмет на определението № 15117 от 4.05.2025г по адм д 6789/ 2024г Несъгласието на ищцовата страна с възприетите от съдебния състав факти и обстоятелства, респективно направените изводи в определението чиято нищожност се иска да се обяви не обуславят наличие на основание за обявяване нищожност на този съдебен акт. Следователно, не са налице пороци, свързани с валидността на съдебното определение, поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските: Ответникът не претендира разноски.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искова молба /наименувана „жалба“/, уточнена с молби-конкретизации от 16.06.2025г и от 20.06.2025г от А. М. А. против ДНСК с която е предявен иск с правно основание чл. 128а АПК вр чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на Определение № 15117/4.05.2025 г., по адм.дело № 6789 /2024 г. по описа на АССГ, 25 състав.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: